

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2832/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник Јулијана Степанић Павловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Управа граничне полиције СГП ..., коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате додатка на плату, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6207/13 од 22.01.2014. године, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6207/13 од 22.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П1 765/10 од 19.06.2013. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде додатака на плату за период од 01.04.2007. године до 31.12.2010. године исплати и то: на име накнаде за ноћни рад, за рад на дане државних празника и прековремени рад исплати укупно 178.832,81 динара у месечним износима и са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 6207/13 од 22.01.2014. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена у односу на тужиоца. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужена да му накнади трошкове поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији тужиоца, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку који је покренут 05.08.2010. године, да је побијана правноснажна одлука донета после 22.01.2014. године, па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.125/04 и 111/09, на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14).

Испитујући благовременост изјављене ревизије, на основу члана 404. у вези члана 394. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није благовремена.

Одредбом члана 394. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донетсене у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде.

Побијана правноснажна пресуда донесена у другом степену достављена је пуномоћнику тужиоца Јулијани Степанић-Павловић, адвокату из ..., 04.03.2014. године (према доставници за лично достављање у списима). Рок за изјављивање ревизије од тридесет дана истицао је 03.04.2014. године (четвртак). Ревизију против ове пресуде пуномоћник тужиоца изјавила је 20.07.2018. године, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом, па су без утицаја на другачију одлуку наводи ревидента да је ревизију изјавио благовремено имајући у виду закључке усвојене на седницама Грађанског одељења Врховног касационог суда од 03.03.2015. године и 10.03.2015. године, да је тек објављивањем тих ставова јасно утврђено да је ревизија дозвољена, те да је сходно наведеном и Уставни суд становишта да тужилац не сме сносити штетне последице.

Како је ревизија тужене неблаговремена, Врховни касациони суд је на основу члана 404. у вези члана 394. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић